

De Stadscollectie Antwerpen

M HKA

TN

Lippenstift en Gasmaskers

Stad Antwerpen

13.02–18.04.2021

- 1 Imge Özbilge
- 2 Otobong Nkanga
- 3 Perry Roberts
- 4 Guy Woueté
- 5 Els Dietvorst
- 6 Philippe Van Wolputte
- 7 Mathieu Verhaeghe
- 8 Nadia Naveau
- 9 Mashid Mohadjerin
- 10 Cindy Wright
- 11 Maika Garnica
- 12 Charline Tyberghein
- 13 Bendt Eyckermans
- 14 Nel Aerts
- 15 Adrien Tirtiaux

Intro

Antwerpen staat bekend als een stad van de hedendaagse kunst, met een diverse kunstscene waarvan de kunstenaars, galerieën en publieke initiatieven internationaal weerklank vinden, en die al vele jaren een aantrekkingspool vormt voor kunstenaars uit de hele wereld. Dit vertaalde zich in het verleden slechts beperkt in patrimonium.

De stad Antwerpen start nu met de uitbouw van een collectie hedendaagse beeldende kunst. Elk jaar worden gerichte keuzes gemaakt, die als langdurige bruikleen naar het M HKA gaan.

De stadscollectie wil een divers en internationaal hedendaags kunstpatrimonium opbouwen, met onder meer aandacht voor buitenlandse kunstenaars die belangrijk zijn voor Antwerpse galerieën en voor historische inhaalbewegingen. De stad en het M HKA beslisten om dit eerste jaar te focussen op jongere kunstenaars die in Antwerpen leven en werken. In deze covid-tijd is steun en aandacht voor hen immers een eerste prioriteit.

Deze presentatie brengt alle werken samen op de volledige benedenverdieping van het M HKA. Ze ontleent haar titel, *Lippenstift en Gasmaskers*, aan het werk over de Arabische Lente van Mashid Mohadjerin, dat ook werd verworven. De spanning in de titel kan ook bredere vragen oproepen naar de positie van kunst in de samenleving vandaag: tussen intimiteit, het beeld als kunst op zich en een blijvende zoektocht naar schoonheid aan de ene kant, en de maatschappelijke en politieke uitdagingen die zich opdringen aan de andere kant.

“Om te beginnen is het natuurlijk een steun aan het M HKA, dat zijn verzameling verder wil versterken. Tegelijkertijd verhelpen we echter aan een eigen tekort. Antwerpen heeft een fenomenale beeldende kunstscène waar veel internationale topkunstenaars landen. In het verleden werd dat jammer genoeg amper vertaald in patrimonium. Daar willen we nu een inhaalbeweging maken.”

Nabilla Ait Daoud, Antwerps schepen van cultuur

“Het M HKA keek afgelopen maanden bewust hoe we via bijkomende initiatieven extra aandacht aan kunstenaars konden geven. Dat zijn nooit meer dan druppels op een gloeiende plaat maar elke druppel helpt nu toch. We gingen daarom graag in op het voorstel van schepen Nabilla Ait Daoud om in deze omstandigheden bij de eerste aankopen voor de nieuwe stadscollectie extra aandacht te schenken aan jonge kunstenaars die in Antwerpen wonen.”

Bart De Baere, directeur van het M HKA

Imge Özbilge	p. 4
Otobong Nkanga	p. 5
Guy Woueté	p. 6
Perry Roberts	p. 7
Els Dietvorst	p. 8
Philippe Van Wolputte	p. 10
Mathieu Verhaeghe	p. 11
Nadia Naveau	p. 12
Mashid Mohadjerin	p. 13
Cindy Wright	p. 14
Maika Garnica	p. 16
Charline Tyberghein	p. 17
Bendt Eyckermans	p. 18
Nel Aerts	p. 19
Adrien Tirtiaux	p. 20

Imge Özbilge

Camouflage, 2016

Galata, 2017

Edited characters KARA LA series, 2019

Untitled, 2020

Imge Özbilge (°1987, Oostenrijk) heeft achtereenvolgens in Oostenrijk, Spanje, Turkije en Nederland gewoond, en verblijft sinds 2014 in Antwerpen. Na het behalen van haar bachelor in de kunsten aan de Istanbul Bilgi University, zet ze haar masterstudie eerst voort aan de St.-Joost Academie in Nederland en daarna aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent. Voor de stadscollectie tonen we een aantal tekeningen, schilderijen en de animatie-kortfilm *Camouflage*, waarin Özbilge een verboden vriendschap tussen twee vrouwen schetst in een stad op de moeilijke grens tussen 'Oost' en 'West'. Deze kortfilm is het afstudeerproject van Özbilge aan de KASK en wordt in 2017 meteen voorgesteld in de officiële selectie van het filmfestival van Cannes.

Het uitgangspunt van haar werk is steeds het verkennen en samenbrengen van de twee schijnbaar tegengestelde visuele werelden waar ze in haar leven mee in aanraking komt: die van het 'oosten' en het 'westen'. Tijdens haar onderzoek naar de mogelijkheden om mythologieën heden- daags te visualiseren, ontwikkelt ze een passie voor miniatuurkunst. Die combineert ze met gevoel voor surrealisme en groteske absurditeit tot verhaallijnen waarin werkelijkheid en fantasie, verleden en heden met elkaar versmelten. Inhoudelijk baseert Özbilge zich op de actualiteit in het Midden-Oosten en op het conflict tussen het moderne en het traditionele. Op die manier balanceert haar werk steeds op de grens tussen een mijmerende dagdroom en een politieke boodschap.

Otobong Nkanga

The Accumulator, 2021

Otobong Nkanga (°1974, Kano, Nigeria) volgde studies aan de Obafemi Awolowo Universiteit in Ile-Ife, Nigeria, de École Nationale Supérieure des Beaux-Arts, Frankrijk, en behaalde haar master in de performance kunst aan DasArts, Nederland. Sinds 2007 woont en werkt ze in Antwerpen. Nkanga's tekeningen, installaties, foto's, sculpturen, wandtapijten, gedichten en performances onderzoeken de sociale en topografische relatie met onze omgeving. Ze brengt de herinneringen en de historische impact van menselijke ingrepen in de natuur aan het licht en bestudeert de systemen en methoden verbonden aan het ontginnen, verwerken en transporteren van grondstoffen. Hierbij besteedt ze veel aandacht aan de connectie tussen erts, materiële cultuur en de herverdeling van macht en kennis.

Otobong Nkanga is al langer actief in Antwerpen, maar geniet pas recent in haar thuisstad de erkenning die ze verdient. In 2014 werd Nkanga door het M HKA uitgenodigd om het nieuwe tentoonstellingsprogramma IN SITU te openen met haar tentoonstelling *Bruises and Lustre*. Voor de stadscollectie maakt ze nu een grote tekening waardoor het ensemble in het M HKA, dat al een installatie en het tapijt *Infinite Yield* omvat, mooi kan worden vervolledigd.

Guy Woueté

Terre & Visages, 2015 – 2020

Le Fou Postcolonial Insane, 2019 – 2020

Le Fou Postcolonial Insane I, II, III, 2019 – 2020

The Legacy of the Colonial Business I, II, 2019 – 2020

Guy Woueté (°1980, Douala, Kameroen) woont en werkt in Douala en Antwerpen. Hij studeert beeldhouwkunst en schilderkunst in Douala, Parijs, aan ERG Brussel en aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. Met de geschiedenis als zijn belangrijkste werkmateriaal wil Woueté een nieuwe toekomst vormgeven, waarin we elkaar op ander manieren kunnen zien en begrijpen. Met zijn videowerken, tekeningen, schilderijen en installaties probeert hij denkprocessen op gang te brengen over sociale kwesties en het vraagstuk van migratie een geglobaliseerde wereld. Het M HKA selecteerde Woueté in 2020 voor het project *Artists in Quarantine* van de Europese museumconfederatie L'Internationale.

De video-installatie *Le Fou Postcolonial Insane* onderzoekt waanzin in ons postkoloniaal tijdperk. *Voor ons is degene die negers aanbidt net zo "ziek" als degene die hen verafschuwt. Omgekeerd is de zwarte die zijn ras wil verbleken even ongelukkig als degene die de haat voor de witten predikt.*¹

Drie video's zijn opgenomen op markten in Lubumbashi (Democratische Republiek Congo), waar een aantal psychoanalisten op zoek gaan naar de mentale gezondheid van individuen en de maatschappij waarin ze leven, die Woueté in verband brengt met herinneringen aan de koloniale geschiedenis. Op de twee overige schermen zet de kunstenaar twee subjectieve perspectieven op het koloniale regime in Belgisch Congo naast elkaar. Met *Terre & Visages*, een reeks van tien zelfportretten verspreid opgesteld in de leeszaal van het M HKA, onderzoekt Woueté de iconografie en stereotypen die ontstonden in het kader van de zogenaamde 'beschavingsmissies' om de kolonisatie te rechtvaardigen. De kunstenaar vraagt zich af hoe hij zichzelf kan portretteren, terwijl die representatie tegelijk is doordrongen van de blik en dus ook de macht van de kolonisator.

1. Frantz Fanon, *Peau noire, masques blancs*. Édition du Seuil, 1952, p. 9

Perry Roberts

Kingscliff, 2010

Perry Roberts (°1954, Verenigd Koninkrijk) behaalt zijn master in de schone kunsten aan Goldsmiths' College, Londen in 1989. Sinds 1995 woont en werkt hij in Antwerpen. Zijn artistieke praktijk speelt zich af op uiteenlopende terreinen: abstracte teken- en schilderkunst, architecturale ingrepen in de publieke ruimte, taal-typografische muurschilderingen en meubeldesign. Al deze disciplines staan los van elkaar, maar worden door de kunstenaar benaderd met een identieke zorgvuldigheid en uitgepuurde eigenheid. Zijn werk is gedurende vele jaren geëvolueerd en manifesteert zich in verschillende media, maar onderzoekt consequent de relatie tussen abstractie, architectuur en taal, wat resulteert in een bijzonder divergent oeuvre met een raadselachtige diepgang.

Kingscliff is een werk in de reeks *Rare Earths* – grote werken in olieverf op papier – waarin Roberts zeventien natuurlijke elementen onderzoekt die talrijk te vinden zijn in China, Brazilië, Zuid-Afrika of de Verenigde Staten, maar die tegelijk moeilijk te ontginnen zijn. Ze worden gebruikt in tal van industriële processen en elektrische componenten, en zijn nodig bij de vervaardiging van televisietoestellen, spaarlampen en tl-buizen, straalmotoren, telescopen, camera's, röntgenbuizen, glasvezeloptica, batterijen, kernreactoren en zelfs sigarettenaanstekers. Roberts evoceert op papier het ontstaan, de evolutie en de kleurvariatie van de bijzondere elementen. Het werk is het resultaat van een specifiek maar onvoorspelbaar proces en is abstract van aard, maar de complexiteit van het beeld nodigt uit tot reflectie en vrije associatie.

Perry Roberts wordt vertegenwoordigd door Gallery Sofie Van de Velde.

Els Dietvorst

Engel, 2001

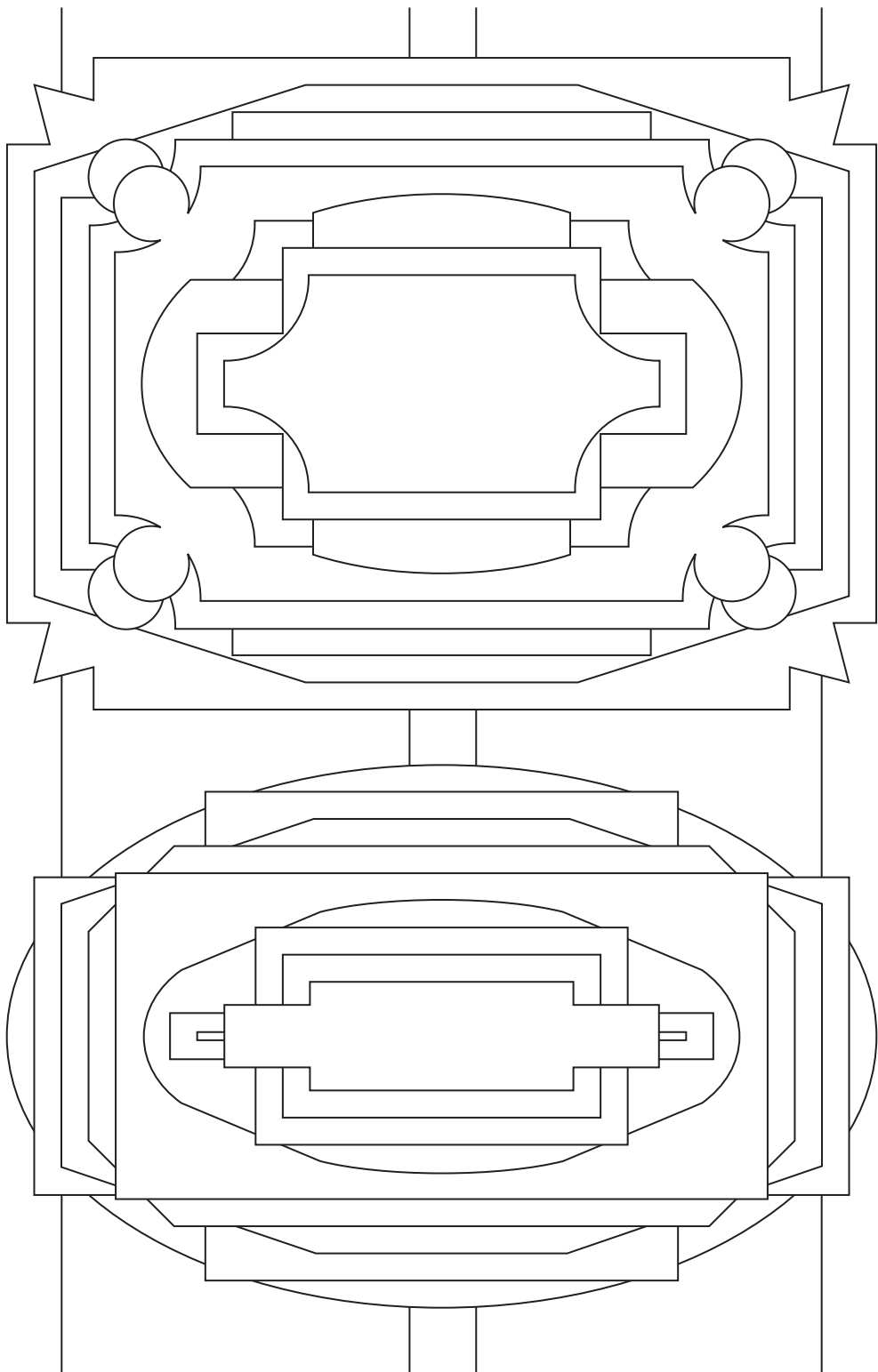
Els Dietvorst (°1964, Kapellen) wordt bewogen door maatschappelijke vraagstukken zoals migratie, racisme en klimaatverandering. De grote thema's van leven en dood, angst, vervreemding en verlangen komen aan bod in haar werk. Dietvorst heeft steeds aandacht voor de positie van de buitenstaander en richt haar blik op personen en gebeurtenissen die anders onopgemerkt zouden voorbijgaan. Ze hanteert dialoog, experiment en intuïtie als belangrijkste artistieke strategieën en probeert met haar acties, documentaires, films, sculpturen, theaterteksten, inkttekeningen en installaties omstandigheden te scheppen om samen te zijn, samen te denken en samen te doen. Het kunstwerk als object is voor Dietvorst geen doel op zich, maar een middel om maatschappelijke betrokkenheid te creëren. Dietvorst is de winnaar van de BelgianArtPrize 2021.

Het M HKA heeft een jarenlang engagement voor het werk van Els Dietvorst. De iconische sculptuur *Engel* werd in het kader van haar recente overzichtstentoonstelling **Dooltocht / A desperate quest to find a base for hope* in het M HKA opnieuw gerealiseerd. Met haar sculpturen uit natuurlijke materialen zoals hout en leem thematiseert Dietvorst niet alleen sociale (wan)toestanden, maar ook het bestaan zelf en de vergelijkelijkheid ervan. Leem is een organisch en poreus materiaal dat tegelijk sterk en kwetsbaar is: het kan uiteenvallen, verwateren of verpulveren. Maar leem is ook vruchtbaar, helend en zacht.

“Engel is een ode aan mijn tante Paula. Ze heeft me erg geïnspireerd en is één van de redenen waarom ik kunstenaar ben geworden. Ze had osteoporosis imperfecta, waardoor ze in een rolstoel zat. Met dit beeld laat ik tante Paula vliegen. Ze staat klaar om op te stijgen. In mijn jeugd deed ik vakantiewerk in het zorgcentrum waar tante Paula verbleef. Deze vakanties waren van zo'n schoonheid en zo'n menselijkheid dat ze me altijd zijn bijgebleven. Daar heb ik ook mijn fascinatie voor fragiliteit meegekregen. En voor de schoonheid van imperfectie.”

Els Dietvorst vond recent een thuishaven in de pas geopende galerie Otty Park.

Philippe Van Wolputte

Manhandle, 2004

Inhaling Minerals As-Best As Possible, 2010

Getting Over, 2010

Give Off / Give Out, 2011

Looking Back While Walking Forward, 2013

Temporary Penetrable Exhibition Spaces T.P.E.S. 1 – 6 of 10, 2011

Philippe Van Wolputte (°1982, Antwerpen) behaalt zijn master in de beeldende kunsten aan Sint-Lucas Antwerpen. Tussen 2008 en 2010 is hij kunstenaar in residentie aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. In 2010 keert hij terug naar Antwerpen. Van Wolputte richt zijn blik op verlaten en vergeten stedelijke ruimtes die geen functie meer hebben binnen een economische logica, maar toch een belangrijke rol kunnen spelen in het 'geheugen' en het sociale weefsel van een stad. Van Wolputte documenteert zijn vaak intieme ervaringen en interventies in deze ruimtes doormiddel van installaties, foto's, films en collages. Voor de stadscollectie werden een aantal van zijn videowerken aangekocht en in het M HKA voor het eerst in een verzameling gepresenteerd.

In het werk *Manhandle* schuurt de kunstenaar een editie van *De Witte Raaf* met de tekst 'A Walk for a Walk's Sake' van Norman Bryson langs gevels en omheiningen tot de tekst verdwijnt. Tijdens het verkennen van verlaten gebouwen wordt Van Wolputte regelmatig geconfronteerd met asbest. De video's *Inhaling Minerals As-Best As Possible* en *Give off / Give* onderzoeken deze problematiek. In 2005 start Van Wolputte *Temporary Penetrable Exhibition Spaces* (T.P.E.S.) op, een project waarbij hij vergeten sites in verschillende steden opeist en ze als tijdelijk toegankelijke autonome kunstwerken herbestemt. Voor *Getting Over* herneemt Van Wolputte de openingsscène van de film *Wild Style*. *Looking Back While Walking Forward* is geen registratie van een actie van de kunstenaar, maar een autonoom werk dat in semi-documentaire stijl een aantal personages in een schijnbaar post- apocalyptische wereld volgt.

Philippe Van Wolputte wordt vertegenwoordigd door Keteleer Gallery

---

Mathieu Verhaeghe

Sausage paintings, 2016 – 2020

Mathieu Verhaeghe (*1986, Antwerpen) behaalt een master in de filosofie aan de Universiteit Antwerpen en een master in de beeldende kunst aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. Vanuit zijn achtergrond als schilder zoekt hij in zijn werk het spanningsveld op tussen kunst, existentieel gewicht en humor. Met zijn conceptuele en performatieve oeuvre bevraagt hij zijn kunstenaarschap, alsook de status van het kunstobject zelf. In 2019 werden enkele werken van Verhaeghe opgenomen in de groepstentoonstelling *Amberes – Roberto Bolaño's Antwerpen* in het M HKA. Voor de stadscollectie is de reeks 'Sausage Series' aangekocht, waarvan hier een selectie wordt getoond.

De *Sausage Series* zijn een reeks varkensdarmen opgevuld met verschillende soorten verf. De individuele werken worden benaderd als schilderijen, al zoekt Verhaeghe hier bewust de grens op tussen schilderij, sculptuur en alledaags object. Het werk laat zich enerzijds lezen als product van conceptuele en filosofische bespiegelingen, anderzijds toont het zich als resultaat van een ambachtelijk maakproces. Aan de basis van dit werk ligt de zoektocht naar een manier om vorm te geven aan het vergankelijke. Het verdere verdrogen en vervormen van de individuele 'worsten' maakt fundamenteel deel uit van het werk, dat nooit echt af is, zijn onafhankelijkheid opeist, en aan de kunstenaar vraagt om losgelaten te worden.

Nadia Naveau

Deaf Ted, Danoota (and me), 2014 – 2021

Nadia Naveau (°1975, Brugge) studeert in 1998 af aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten en in 2001 aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten, beide in Antwerpen. Haar sculpturen bieden een verrassende combinatie van vorm, schaal, materiaal, kleur, abstractie en het figuratieve. De praktijk van Naveau laat ruimte voor de toevalligheden die tot stand komen door haar intuïtieve manier van omgaan met materiaal. Het geheel van haar beeldend oeuvre kan gezien worden als een geboetseerde imaginaire wereld die bevolkt wordt door de meest uiteenlopende gedaanten en constructies, gaande van strip- en farwestfiguren tot uitheemse maskers of kunsthistorische reconstructies. Steeds herkenbaar maar ook altijd afwijkend.

Het ensemble *Deaf Ted, Danoota (and me)* van Naveau dat voor de stadscollectie wordt aangekocht, was eerder een blikvanger in de tentoonstelling *Sanguine / Bloedrood* van Luc Tuymans, die in de zomer van 2018 te zien was in het M HKA. De drie bustes verenigen naadloos vormen en iconografie uit de barok met die van onze hedendaagse maatschappij. Elk beeld heeft zijn eigen verhaal. De sculpturen kunnen beschreven worden als driedimensionale collages, die vragen om laag per laag ontleed te worden. Ook in deze opstelling vragen ze aan de bezoeker om te vertragen en de tijd te nemen om op zoek te gaan naar de vele referenties die de werken rijk zijn.

Nadia Naveau wordt vertegenwoordigd door Base-Alpha Gallery.

Mashid Mohadjerin

Lipstick & Gas Masks, 2016

Mashid Mohadjerin (°1976, Teheran, Iran) is een Iraans-Belgische fotografe en beeldend kunstenaar. Sinds ze in 2002 haar master behaalt aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen, heeft Mohadjerin de hele wereld rondgereisd voor haar beelden. Door haar camera te richten op minderheidsgroepen en mensen in de marge (of mensen in transitie) creëert ze foto-essays die hoofdzakelijk betrekking hebben op vraagstukken rond migratie, identiteit en verzet.

De reeks *Lipstick & Gas Masks* ontstaat in de nasleep van de Arabische Lente. Wanneer het hierrond in de media stil wordt, gaat Mohadjerin ter plekke op zoek naar een duurzaam beeld. Mohadjerin maakt contact met de vrouwelijke activisten die een belangrijke rol speelden en brengt tijd met hen door. Ze portretteert hen, gaat met hen in gesprek, wil de gebeurtenissen door hun ogen bekijken en vraagt zich af welke beelden dit moment kunnen samenvatten. Dit project zet Mohadjerin voort in een onderzoeksproject aan de Antwerpse Academie.

De titel van de hele presentatie van de stadscollectie is ontleend aan deze reeks van Mashid Mohadjerin. Eerder gebruikte Mohadjerin die titel ook voor haar solotentoonstelling bij Pedrami Gallery. De titel evoceert ook de spanning die in de huidige positie van kunst vervat zit: tussen intimiteit, het beeld als kunst op zich en een blijvende zoektocht naar schoonheid aan de ene kant, en de maatschappelijke en politieke uitdagingen die zich opdringen aan de andere kant.

Cindy Wright

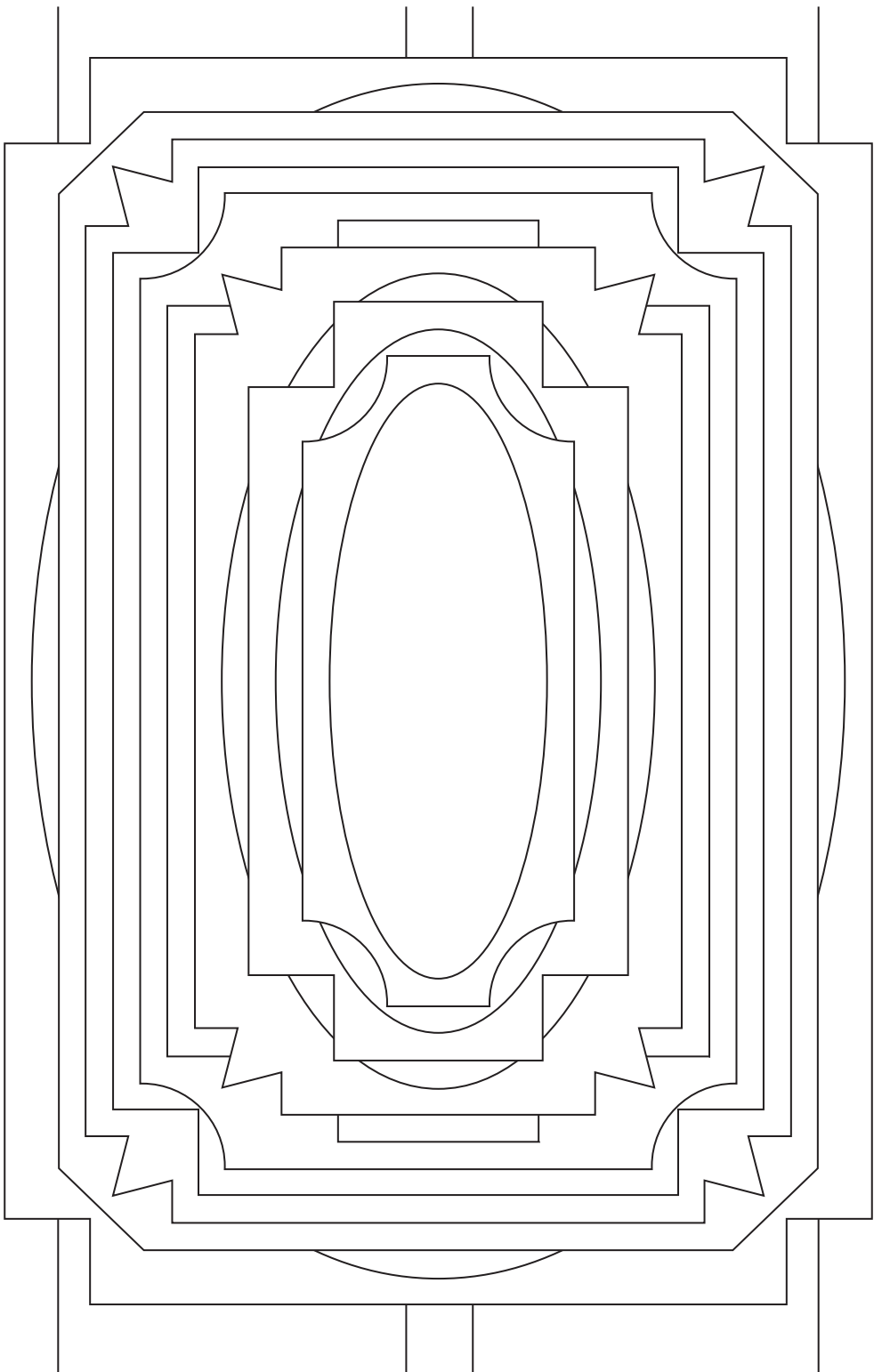
Unification, 2020

Cindy Wright (°1972, Herentals) woont en werkt in Antwerpen. Voor haar fotorealistische tekeningen en schilderijen vertrekt Wright vanuit haar eigen fotografie. In haar studio maakt ze composities, die ze fotografeert en nadien digitaal bewerkt. Zo gaat ze op zoek naar het exacte beeld dat ze in haar werken wil tonen. Wright wordt aangetrokken tot wat doorgaans als afstotelijk wordt aanschouwd, extreme close-ups van vlees, afval, rottend fruit, dode dieren en insecten zijn een vaak terugkerend thema. De werken zien er bijzonder realistisch uit, en Wright verliest ook haar band met de textuur van haar materiaal niet. Haar werk streeft er niet naar de fotografie te imiteren, ze wil net alle schilderkunstige componenten onderzoeken: kleur, compositie, onderwerp, perspectief en textuur.

Unification is de culminatie van tien houtskooltekeningen van schedels die recent te zien waren in de tentoonstelling *Eye To Eye* in het Museum Hof Van Busleyden in Mechelen. *Unification* is de elfde tekening in de reeks en vormt een fusie van de tien andere schedels door een overlapping van de beelden daarvan. Net als de andere schedels past *Unification* binnen thema's als verval, vergankelijkheid en kwetsbaarheid en herinnert het aan de zeventiende-eeuwse vanitas-schildertraditie in Europa. De schedels confronteren de kijker met de eigen sterfelijkheid. Ze zetten aan tot reflectie en introspectie, ook in hun verschil van elkaar, en hernieuwen onze band met onze individualiteit en menselijkheid. Iedereen is een individu, maar in de dood zijn we allemaal verbonden, los van cultuur, religie, status, huidskleur...

Maika Garnica

From Bow to Ear, 2020

Maika Garnica (°1992, Dendermonde) woont en werkt in Antwerpen, waar ze ook haar master behaalt aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in 2015. Ze vertrekt vanuit de relatie tussen omgeving, toeschouwer en kunstenaar. In haar keramische sculpturen en klankobjecten integreert Garnica een performance component door de objecten te activeren. Zo bestudeert ze de complexe band tussen vorm en medium, en wordt klank bijna zichtbaar gemaakt. Garnica is reeds enkele jaren regelmatig te gast in het M HKA met onder andere performances tijdens Art's Birthday en als kunstenaar in residentie van Museum E!, een duurzaam samenwerkingsverband tussen het M HKA en WZC Immaculata in Edegem. Ze heeft haar praktijk de afgelopen jaren veelzijdig uitgebouwd en in verschillende toonaangevende organisaties tentoongesteld.

From Bow to Ear is een installatie die bestaat uit keramische instrumenten, gepresenteerd tussen vijf bogen die de ruimte afbakenen. Dit werk werd geselecteerd om een centrale plaats in te nemen in de puntzaal. De instrumenten worden versterkt door contactmicrofoons, waarmee Garnica ze tot leven kan brengen door er met haar aanraking klank uit wrijven of in te blazen. De klanken overlappen en gaan een eigen bestaan leiden. Wat eens een statische sculptuur was, wordt een dynamische klankervaring die de volledige ruimte inpalmt.

Maika Garnica vond recent een thuishaven in de pas geopende galerie Otty Park.

Charline Tyberghein

Trouble ahead, trouble behind, 2020
sportsball!, 2020
hangry eyes, 2020

Charline Tyberghein (°1993, Antwerpen) studeert in 2018 af aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen en wordt in dat jaar meteen uitgeroepen tot beste afstudeerstudente van 14 Europese kunstacademies. Mede hierdoor wordt ze al snel gevraagd voor tentoonstellingen in binnen- en buitenland.

Het werk van Charline Tyberghein kan worden omschreven als absurde interventies in de realiteit; ze zijn speels in hun eenvoud, maar verbergen een doordachte beeldspraak gecombineerd met een vleugje humor en escapisme. De tegendraadse spirit van de Brusselse surrealisten van weleer is nooit ver af. Tyberghein haalt haar inspiratie niet alleen uit hedendaagse sociale media, waar een overvloed aan symbolen en pictogrammen te vinden is, maar ook uit de kunstgeschiedenis en uit boeken rond thema's zoals: pictogrammen, verkeersborden, de symboliek op grafstenen, vlaggen en wapenschilden.

De schilderijen van Tyberghein worden bevolkt door alledaagse objecten en symbolen die door trompe l'oeil-technieken naar voor springen of in de achtergrond van het doek verdwijnen. Het eindresultaat is iets dat zich tussen het abstracte en het figuratieve bevindt. Tyberghein gaat systematisch te werk met acrylverf en veel tape: *De werken met eenvoudige, repetitieve patronen vind ik ook het leukst om te maken. Ik meet alles op voorhand uit, plak het hele ding af met tape en voer het werk uit.*

Charline Tyberghein wordt vertegenwoordigd door Gallery Sofie Van de Velde.

Bendt Eyckermans

De interne oorlog, 2020

Bendt Eyckermans (*1994, Antwerpen) studeert in 2016 af aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen, in de richting schilderkunst. Tijdens zijn studie verdiept hij zich in de schilderkunst en onder andere het oeuvre van Constant Permeke en Jean Brusselmans. Kunstwerken van zowel zijn vader, grootvader, overgrootvader als betovergrootvader wekken zijn interesse voor beeldhouwkunst en geschiedenis, thema's die ook in zijn schilderijen terugkomen. Momenteel werkt hij vanuit het vroegere atelier van zijn grootvader. In tijden waarin veel kunstenaars zich proberen te richten op het mondiale en de toekomst, zoekt Eyckermans heel bewust ankerpunten in het lokale en het historische.

Voor de stadscollectie werd het werk *De interne oorlog* aangekocht. Eyckermans schildert realistische personages – of delen ervan – in bevreemdende decors. De personages zijn vaak vrienden of passanten in zijn atelier. Voor *De interne oorlog* portretteert Eyckermans zijn levensgezel. Hij laat bustes, standbeelden of imposante toegangspoorten in dialoog treden met hedendaagse taferelen en componenten. Voor Eyckermans is schilderen een medium om gebeurtenissen een plaats te geven – letterlijk en figuurlijk – en grip te krijgen op de wereld om hem heen. Zijn doeken zijn daardoor heel persoonlijk, bijna even intiem als een dagboek.

Bendt Eyckermans wordt vertegenwoordigd door Gallery Sofie Van de Velde en Carlos/Ishikawa.

Nel Aerts

Goodbye Old Paint, 2009
Tribune Sculptuur, 2011
Hide And Seek, 2014
Waddle Work Film, 2019
Dear Night, Will We Part Ways?, 2019 – 2020

In de schilderijen, tekeningen, collages, performances, films en sculpturen van Nel Aerts (°1987, Turnhout) duiken herkenbare figuren op in heldere lijnen en kleurrijke vlakken. Deze tragikomische personages lijken doorheen haar hele oeuvre en de verschillende media te dwalen om van tijd tot tijd te verschijnen. Ze worden door Aerts ingezet als een soort maskers die tegelijk kunnen accentueren en verbergen. De op het eerste gezicht misschien onschuldige beelden nodigen toeschouwers uit hun comfortzone te verlaten en mee te spelen in het soms uitdagende spel van verbeelding.

De werken voor de stadscollectie worden gekozen in dialoog met Nel Aerts, PLUS-ONE Gallery en het M HKA. Dit ensemble haakt in op de recente praktijk van Aerts om in tentoonstellingen en presentaties niet alleen werken in verschillende media samen te presenteren, maar ook bewust op zoek te gaan naar verbindingen tussen oud en nieuw werk. Het oudste werk *Goodbye Old Paint* gaat terug tot haar tijd aan de KASK in Gent, terwijl het meeste recente werk *Dear Night, Will We Part Ways?* vorig jaar werd gefinaliseerd.

De films *Goodbye Old Paint* en *Waddle Work Film* tonen een hand die wankele sculpturen opbouwt. Dit fragiele moment van creatie dat op elk moment dreigt te mislukken, maakt Aerts ook zichtbaar in haar schilderijen, waarvan de verschillende lagen (soms in de loop van meerdere jaren aangebracht) zichtbaar blijven. *Tribune Sculptuur* draait de rollen om: de sculptuur wordt toeschouwer, terwijl *Hide And Seek* bezoekers dan weer uitnodigt om zelf deel te worden van het werk door zich erachter te verstoppen. Deze werken van Aerts zoeken liever het risico op dan de stabiliteit. En is verdwalen niet interessanter dan een wandeling op het geijkte pad?

Nel Aerts wordt vertegenwoordigd door PLUS-ONE Gallery.

Adrien Tirtiaux

Portable Continuous Monument, 2006 / 2010

Europe Without Borders, 2018 / 2019

Prouvé au vent, 2017 / 2018

Alles fliegt Ford, 2017 / 2018

La Reine des ruines, 2016 / 2018

MONUMENTALE ACADEMIE, 2012 / 2018

L'Aventure dans la savane, 1988 / 2018

Approcher la ligne claire, 2016 / 2018

Adrien Tirtiaux (*1980, Etterbeek) woont en werkt in Antwerpen. Hij behaalde een master burgerlijk ingenieur architect aan de Universiteit Catholique de Louvain-La-Neuve en een master beeldhouwkunst en performance aan de Akademie der Bildenden Künste in Wenen. Tirtiaux was eerder te gast in het Lodgers-programma van het M HKA met Hotel Charleroi. En zijn werk maakte ook deel uit van de groepstentoonstelling *Amberes – Roberto Bolaño's Antwerpen*. Vanuit zijn achtergrond als architect wil Tirtiaux met zijn werk de ruimte herdefiniëren. Met strategieën als omkering, omleiding en verplaatsing bevraagt hij de fysieke en socio-politieke structuren die een specifieke ruimte bepalen. Hij stelt fictie boven functie, broosheid boven stevigheid, en onvoltooidheid boven organisatie.

Portable Continuous Monument bevat alle elementen om zelf een schaalmodel van 20 meter te maken van het iconische, kritische concept *Continuous Monument* (1969-1971) van Superstudio, een radicaal architectenbureau dat onder andere architecten als Rem Koolhaas en Zaha Hadid inspireerde. Het werk *Europe Without Borders* is het cartografisch antwoord van Tirtiaux op de Europese vluchtelingecrisis: een kaart van Europa die is omgebogen tot een perfecte bol waardoor alle (buiten) grenzen verdwijnen. Voor *Prouvé au vent* bracht Tirtiaux het *Maison Démontable* van architect en ontwerper Jean Prouvé in relatie tot een duin, een natuurlijk element dat tegelijk massief en mobiel is. In de tekening zien we de duin onder invloed van de wind het houten huis innemen. De Frans-Belgische stripcultuur is een belangrijke referentie doorheen het oeuvre van Tirtiaux. *L'Aventure dans la savane*, het allereerste stripverhaal dat de kunstenaar ooit tekende op zeven of achtjarige leeftijd, maakt deel uit van de hier getoonde serie van vijf prints.

Tirtiaux vond recent een thuishaven in de pas geopende galerie Otty Park.

Colofon

OPZET

Bart De Baere
Jan De Vree

COLLECTIE

Bart De Block
Christine Lambrechts
Hans Willems

PRODUCTIE

Lode Geens
Argyri Platsa

OPBOUW

Jürgen Addiers
Leen Bosch
Paul Henderikse
Hughe Lanoote
Jochem Vanden Ecker

BEMIDDELING

Ingrid Schildermans
Piet Van Hecke
Kaat Vannieuwenhuysse

VORMGEVING

Marie Sledsens
Sander Van de Vijver

COMMUNICATIE

Bert De Vlegelaer
Madiken Verboven

M HKA ENSEMBLES

Kaat Vannieuwenhuysse

MET DANK AAN

Nel Aerts
Base-Alpha Gallery
Els Dietvorst
Bendt Eyckermans
Gallery Sofie Van de Velde
Maika Garnica
Keteleer Gallery
Mashid Mohadjerin
Nadia Naveau

Otobong Nkanga
Otty Park
Imge Özbilge
PLUS-ONE Gallery
Perry Roberts
Adrien Tirtiaux
Charline Tyberghein
Philippe Van Wolputte
Mathieu Verhaeghe
Guy Woueté
Cindy Wright

MEER INFORMATIE

Ontdek meer informatie over de kunstenaars en hun werken via ensembles.org.

M HKA
Museum van Hedendaagse
Kunst Antwerpen
Leuvenstraat 32
2000 Antwerpen
www.muha.be

M HKA is een initiatief van de Vlaamse gemeenschap en wordt gesteund door Stad Antwerpen, Klara, De Standaard, De Olifant en Allen & Overy.

M HKA

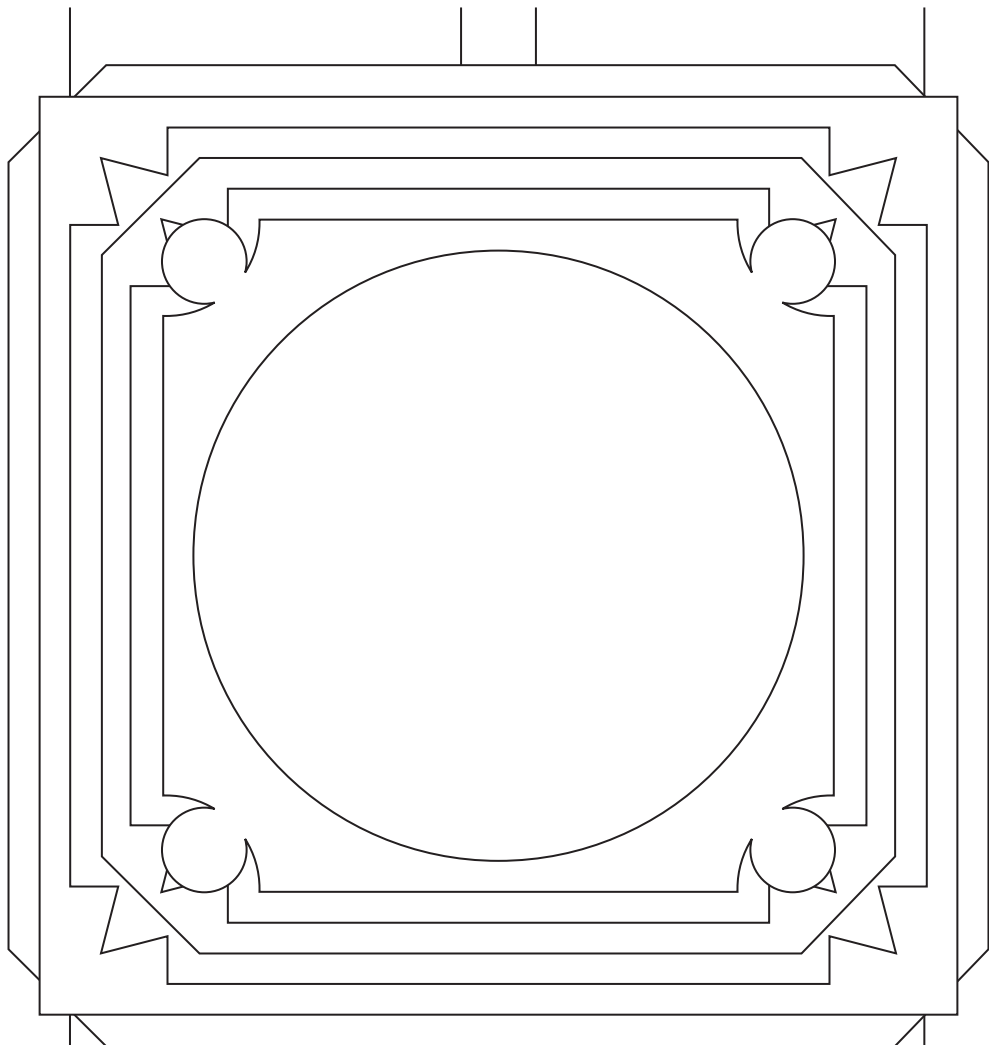
Vlaanderen
verbeelding werkt

De Standaard

De olifant
VERVEN EN PLEISTERS

ALLEN & OVERY

M HKA

MUSEUM VAN
HEDENDAAGSE KUNST
ANTWERPEN

Leuvenstraat 32, 2000 Antwerpen
www.muhka.be